

MELDCODE

2018

Marianne Commies (Transitie Manager)
Stichting Samenwijs opvang en onderwijs
18-10-2018

Inhoudsopgave

Toelichting Meldcode	3
Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling	4
CRISISSITUATIE:	4
Stappenschema bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling	4
Verdeling verantwoordelijkheden	6
Toelichting stappenschema bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling	8
STAP 1 VERMOEDEN: de beroepskracht heeft een vermoeden en brengt signalen in kaart	8
STAP 2 OVERLEG: de beroepskracht bespreekt haar onderbouwde vermoeden met IB-er	10
STAP 3 BESPREKEN: Gesprek met ouders en eventueel kinderen	11
STAP 4 AFWEGEN: Wegen geweld of kindermishandeling	12
STAP 5 BESLISSEN: Hulp organiseren of melden!	13
STAP 6: EVALUATIE	14
Bijlage 1: Vormen van kindermishandeling	15
Bijlage 2: Signalenlijst van kindermishandeling 0-4 jarigen	17
Bijlage 3: Signalenlijst van kindermishandeling 4-13 jarigen	20
Bijlage 5: Gesprekspunten overleggroep	24
Bijlage 6: Aandachtspunten voor een gesprek met verzorger(s)	25
Bijlage 7: Afwegingskader	27
Het afwegingskader in beeld	28
Bijlage 8: Enkele aandachtspunten in het contact met allochtone gezinnen	29
Bijlage 9: Aandachtspunten tijdens een gesprek met een jong kind	30
Bijlage 10: Aandachtspunten voor een gesprek met een kind	31
Bijlage 11: Omgaan met privacy	34
Bijlage 12: Meldrecht, meldplicht en zorgplicht	35
Bijlage 13: Sociale kaart	36
Bijlage 14 : Verdere informatie	37

Toelichting Meldcode

Deze meldcode is voor de Samenwijscentra bestemd waar opvang en onderwijs als één team samenwerken. Daarom wordt hier gesproken over beroepskracht. De directie wordt gevormd door de directeur en manager opvang.

Kindermishandeling is geen eenduidig begrip. Wat iemand kindermishandeling noemt, heeft te maken met eigen normen en waarden, de manier waarop men zelf is opgevoed en de cultuur waarin men leeft. Het is van belang onderscheid te maken tussen kindermishandeling en minder gewenste opvoedingssituaties. Iedere ouder maakt immers wel eens fouten, is onredelijk of driftig of deelt een tik uit. Bij kindermishandeling is er echter sprake van structureel, stelselmatig, steeds terugkerend geweld of het ontbreken van zorg van de ouder(s) naar zijn/haar kinderen.

Definitie van kindermishandeling

Kindermishandeling is elke vorm van bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek en psychisch letsel.

Hieronder vallen ook verwaarlozing, psychische mishandeling, seksueel misbruik en onthouden van essentiële hulp, medische zorg en onderwijs en het getuige zijn van huiselijk geweld. Onder huiselijk geweld wordt het geweld verstaan dat door iemand uit de huiselijke kring van het slachtoffer is gepleegd. Het betreft hierbij lichamelijk en/of psychisch geweld. Het kind kan getuige zijn van dit geweld of zelf direct slachtoffer zijn.

Doel

Weten hoe te handelen bij het vermoeden van kindermishandeling bij een kind met het oogmerk hulp op gang te brengen voor dit kind, binnen dit gezin en de mishandeling te stoppen.

Uitgangspunten:

- **De veiligheid van het kind staat voorop.**
- **Het handelen van alle medewerkers van Samenwijs is in het belang van het kind.**

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

CRISISSITUATIE:

Zorg dat de situatie stopt, stel het slachtoffer veilig en bel:

- o de politie (**bedreigende situatie bel 112**) of
- o Veilig thuis **Tel: 0800-2000**

In geval de urgentie hoog is kan er altijd 24/7 contact met Veilig Thuis (0800-2000) opgenomen worden voor advies. Zij kunnen je verwijzen naar de crisisdienst die betrokken moet worden.

Wanneer de veiligheid van het kind in het geding is dan gaat de veiligheid van het kind boven de AVG (privacywetgeving)

Stappenschema bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

Onderstaand stappenschema dient gevolgd te worden vanaf het moment dat een vorm van huiselijk geweld of kindermishandeling vermoed wordt.

In het proces om te komen tot een melding is er een AF – aandacht functionaris. De AF is ten alle tijden beschikbaar voor advies binnen elk Samenwijscentrum of vestiging. Deze AF heeft in alle situaties een adviserende rol.

STAP 1:

VERMOEDEN

STAP 1: De beroepskracht* heeft een vermoeden en brengt signalen in kaart

- observeert kind en ouders en legt zo feitelijk mogelijk vast(observatieformulier)
- Bespreekt signalen met collega's
- zoekt naar onderbouwing m.b.v. signalenlijst (bijlage 2 (0-4 jaar) of 3 (4-13 jaar))
- bespreekt de zorg met betrokkenen
- documenteert

Verantwoordelijk: de **beroepskracht**

STAP 2:

OVERLEG

STAP 2: De beroepskracht bespreekt het onderbouwde vermoeden met IB-er

- Beroepskracht meldt/ bespreekt informatie met IB `er
- IB-er heeft overleg met AF voor advies
- IB-er bespreekt (anoniem) het in het zorgteam
- Beroepskracht levert (eventueel) extra gegevens
- IB-er wint eventueel informatie in bij Veilig thuis. (kan anoniem)
- IB-er informeert directeur/manager

Verantwoordelijk: de **IB-er**

STAP 3:

BESPREKEN

STAP 3: Gesprek met ouders en eventueel kind

- IB-er bespreekt het vermoeden met de ouders, desgewenst in aanwezigheid van de beroepskracht dan wel de directeur/manager
- Praat (indien mogelijk of gewenst) met kind
- Directeur inlichten. Situatie melden. Hierbij de afweging maken van de ernst en eventueel de kans op agressie of een klacht.
- Bestuurder informeren.

Verantwoordelijk: de **IB-er**

STAP 4:

AFWEGEN

STAP 4: Wegen van het geweld of kindermishandeling,

- IB-er beoordeelt de risicotaxatie (desgewenst in overleg opgesteld met Veilig Thuis)
- Weegt aan de hand van het afwegingskader (bijlage 7)
- Afweging 1: Is melden noodzakelijk? Zo ja, meld bij Veilig thuis
- Afweging 2: Is hulpverlening (ook) mogelijk? Zo ja, organiseer hulp.

Verantwoordelijk: de **IB-er**

STAP 5:

BESLISSEN

STAP 5: Beslissen aan de hand van afwegingskader

- IB-er meldt uitkomst van afwegingskader
- Directeur/manager beslist in overleg met IB en bestuurder
- Bestuurder informeren

Verantwoordelijk: de **Directeur/manager**

STAP 6:

EVALUATIE

STA 6: AF evalueert

- evalueert het proces en de procedure met IB `er/manager/directeur, medewerkers en eventueel de ouders
- stelt zo nodig afspraken bij
- registreert

Verantwoordelijk: de **AF**

Verdeling verantwoordelijkheden

Bij het gebruik van deze meldcode zijn de verantwoordelijkheden binnen Samenwijs als volgt:

Definities:

*beroepskracht is leerkracht dan wel pedagogische medewerker

**Er wordt in deze meldcode gesproken over de IB functionaris. Daar waar in een vestiging geen IB-er is aangesteld neemt de manager de rol van de IB-er over.

Verantwoordelijkheden aandachtsfunctionaris(AF):

De aandachtsfunctionaris(AF) heeft binnen stichting Samenwijs opvang en onderwijs een adviserende rol. Begeleiden/kijken of de stappen goed gevolgd worden en er kan ten alle tijde om advies gevraagd worden.

Functioneren als vraagbaak binnen de organisatie voor algemene informatie over (de meldcode) huiselijk geweld en kindermishandeling.

Verantwoordelijkheden beroepskracht*:

- Herkennen van signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling.
- Overleg plegen met de IB-er bij zorg over een kind aan de hand van waargenomen signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling.
- Feitelijke verslaglegging van het gesignaleerde.
- Uitvoeren van afspraken die zijn voortgekomen uit het overleg met de IB-er , zoals observeren of een gesprek met de verzorger.
- Bespreken van de resultaten van deze ondernomen stappen met de IB-er.

Verantwoordelijkheden IB-er:**

- Overleg plegen met de medewerker die zorg heeft over een kind.
- Vaststellen van taken van een ieder (wie doet wat wanneer).
- Functioneren als vraagbaak binnen de organisatie voor algemene informatie over (de meldcode) huiselijk geweld en kindermishandeling.
- Zo nodig contact op nemen met Veilig thuis voor advies of melding.
- Waken voor de veiligheid van het kind bij het nemen van beslissingen.
- Toezien op zorgvuldige omgang met de privacy van het betreffende gezin.
- Verslaglegging en dossiervorming.
- Afsluiten van de meldcode.
- Evalueren van de genomen stappen.

Verantwoordelijkheden manager/directeur :

Herkennen van signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld.

- Melden van vermoeden kindermishandeling of huiselijk geweld bij bestuurder.
- Indien nodig overleggen met andere beroepskrachten.
- Zo nodig contact op nemen met Veilig thuis voor advies of melding.
- Kennis hebben van de handelwijze volgens de meldcode.
- Uitvoeren van aansluiting meldcode op werkprocessen en zorgstructuur.
- Zo nodig contact op nemen met Veilig thuis voor advies of melding.
- Evalueren van de genomen stappen.
- Bijhouden van de sociale kaart van de regio.
- Samenwerkingsafspraken met ketenpartners vastleggen.
- Periodiek evalueren van deze meldcode.
- Herkennen van de signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld
- Functioneren als vraagbaak binnen de organisatie voor algemene informatie over de meldcode

Verantwoordelijkheden bestuurder:

- Opnemen van de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling in het kwaliteitsbeleid van Samenwijs.
- Informeren van ouders en medewerkers over deze meldcode.
- Steunen en faciliteren van alle medewerkers in het handelen volgens de meldcode.
- Faciliteren van deskundigheidsbevordering.
- Eindverantwoordelijkheid dragen voor de uitvoering van de meldcode.
- Periodiek evalueren en bijstellen van de meldcode.
- Zorgdragen voor voldoende deskundigheid bij medewerkers over signaleren en omgaan met (vermoedens van) kindermishandeling.

De directie, de leidinggevende en de pedagogisch medewerkers/leerkrachten zijn *niet* verantwoordelijk voor:

- Vaststellen of er al dan niet sprake is van kindermishandeling.
- Verlenen van professionele hulp aan ouders of kinderen (begeleiding, therapie).

Manager*= Indien er binnen de opvang nog geen IB-er is aangesteld.

Toelichting stappenplan bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

STAP 1 VERMOEDEN: de beroepskracht heeft een vermoeden en brengt signalen in kaart

Kinderen die mishandeld worden, kunnen veel verschillende signalen laten zien. Deze signalen kunnen wijzen op kindermishandeling, maar kunnen ook een andere oorzaak hebben zoals een scheiding of een sterfgeval. Signaleren begint vaak met een niet-pluis gevoel. Bij het signaleren gaat het in de eerste plaats om de zorg die de beroepskracht heeft over een kind, waarvoor zij geen geruststellende verklaring kan vinden. Het is niet aan de beroepskracht om vast te stellen dat er sprake is van kindermishandeling. Het is wel de taak van de beroepskracht om het kind te steunen, het beeld over het gedrag duidelijker te krijgen en de zorgen die er zijn te onderbouwen.

De bron kan zijn:

- a. de beroepskracht heeft zelf een vermoeden
- b. iemand (bv. een kind) vertelt een zorgwekkend verhaal over een ander kind.
- c. Een kind neemt de beroepskracht in vertrouwen over de eigen situatie.

Ad a/b De beroepskracht heeft een vermoeden of iemand vertelt een zorgwekkend verhaal over een kind.

- De beroepskracht deelt haar zorg met haar directe collega ('s) en de IB-er
- De beroepskracht observeert het kind gedurende een aantal dagen heel goed. Op het observatieformulier (*bijlage 4*) signalen formulier (*bijlage 2 en 3*) noteert zij de objectieve gegevens. Het observatieformulier gaat het dossier in.
- De beroepskracht noteert eventueel subjectieve gegevens in anonieme werkaantekeningen. Werkaantekeningen gaan niet in het dossier en zijn niet ter inzage van de verzorgers(s). Ga zorgvuldig met werkaantekeningen om. (*bijlage 11*) Bewaar de aantekeningen wel. Bij onderwijs worden deze opgeslagen in de beveiligde omgeving van Parnassys en bij opvang in Konnect.
- De beroepskracht overlegt met mensen die informatie kunnen geven over het kind of de thuissituatie, zoals een collega of via IB 'er bij het kernnetwerk of via het signaleringssysteem "zorg voor jeugd".
- De beroepskracht blijft bouwen aan de vertrouwensrelatie met het kind, dit om steun te bieden.
- De beroepskracht bepaalt een tijdslimiet aan deze STAP (in principe maximaal één maand).

In geval er een **vermoeden** bestaat **over ongewenste omgangsvormen en seksuele intimidatie door een medewerker of kinderen onderling** binnen het Samenwijscentrum dan raadplegen we het **stappenplan** zoals dit beschreven staat in **het beleidsplan Veiligheid en Gezondheid**.

Ad c Een kind neemt de beroepskracht in vertrouwen.

- De beroepskracht luistert rustig naar hetgeen het kind te vertellen heeft en reageert niet te emotioneel of paniekerig. Ze neemt het kind serieus en spreekt haar zorgen uit.
- De beroepskracht noteert wat het kind heeft verteld. Dit worden de werkaantekeningen. De beroepskracht bespreekt deze met de Ib-er (Het kind wel vertellen dat je dit doet) .
- De beroepskracht houdt contact met het kind en vraagt ook wat het kind zelf zou willen.
- Zie verder ad a/b

Leg de waarnemingen voor aan de ouders

Signalen als hoofdpijn, angst of agressie kunnen bij kinderen verschillende oorzaken hebben. Het is belangrijk deze signalen in de vorm van concrete waarnemingen zo veel mogelijk rechtstreeks met de ouders te bespreken.

Zorg ervoor dat een gesprek met de ouders niet op zich zelf staat maar logisch voortvloeit uit de contacten die er al zijn. Door regelmatig met hen informatie uit te wisselen over het functioneren van het kind in de groep en thuis is het gemakkelijker om ook zorgen rond een kind vroegtijdig bespreekbaar te maken.

In veel gevallen zal het bespreken van de signalen ertoe leiden dat er een verklaring volgt die het vermoeden kan wegnemen. Is dat niet het geval dan zijn verdere stappen noodzakelijk (*bijlage 6, 7 en 8*).

Aan het einde van deze STAP wordt het volgende besloten:

Het vermoeden is onterecht / ongegrond.

Er is een andere reden voor het gesignaleerde gedrag. Zoek uit wat er wel aan de hand is en blijf alert.

Er is twijfel over / geen bevestiging van het vermoeden.

De beroepskracht blijft nauwkeurig registreren wat haar bij het kind opvalt of wat haar verteld wordt. Na twee maanden worden de aantekeningen opnieuw bekeken en wordt het kind opnieuw besproken in de groepsbespreking.

Het vermoeden wordt bevestigd of versterkt.

Aanbevelingen stap 1:

- *Vertrouw op je intuïtie en houd het niet voor jezelf. Je hebt tenslotte niet voor niets een niet-pluis gevoel.*
- *Ga niet overhaast te werk. Wie iets wil bereiken moet zorgvuldig handelen. Betrek anderen tijdig en niet pas dan, wanneer het voor jou "zo niet langer kan". Dan ben je te lang zelf bezig geweest en geef je anderen niet de tijd rustig aan het werk te gaan.*
- *Accepteer kindermishandeling en huiselijk geweld als één van de vele mogelijke oorzaken van onverklaarbaar opvallend gedrag van een kind. Probeer in deze STAP het beeld completer te maken. Speel geen politieagent: het is niet de taak van de beroepskracht om speurwerk naar de dader te doen. Ga uit van een patroon aan signalen, uitgezonden door het kind of door een derde. Blijf het (gedrag van het) kind aandachtig volgen, dat wil zeggen observeren en noteren wat je ziet en hoort, maar voorkom een uitzonderingspositie van het kind.*
- *Ga zorgvuldig om met de privacy van het kind en de ouders.*
- *Indien een kind je in vertrouwen neemt, beloof dan nooit aan het kind absolute geheimhouding. Beloof dat je geen volgende stap neemt zonder dat met het kind besproken te hebben. Steun het kind in het feit dat het zijn geheim verteld heeft. Je kunt in dit gesprek doorvragen of het kind zich veilig voelt en of het zelf ook geslagen wordt. Maak eventueel met het kind een veiligheidsplan. Daarin neem je*

op hoe het kind zich het best in veiligheid kan brengen (bv. naar eigen kamer gaan, naar een vriendje gaan).

- *Veilig thuis is de centrale instantie voor het vragen van advies over of het melden van kindermishandeling. Veilig thuis is bereikbaar via het landelijk telefoonnummer: 0800-2000 of via het nummer voor professionals: 013-7516789. In een crisissituatie is het mogelijk om te melden bij de politie of de Raad van de Kinderbescherming.*
- *Via het kernnetwerk kan enerzijds aan andere volwassenen die contact hebben met het gezin extra informatie gevraagd worden, anderzijds aan de aanwezige deskundigen om advies gevraagd worden. Alleen Met toestemming van ouders info vragen, zonder toestemming kan het gezin anoniem ingebracht worden. En anoniem is alleen als het niet herleidbaar is. Bij twijfel dan veilig thuis advies inwinnen.*
- *Via het signaleringssysteem "Zorg voor Jeugd" kan door de coördinator zorgsignalering gekeken worden of er al meerdere signalen gegeven zijn m.b.t. dit kind/gezin.*

STAP 2 OVERLEG: de beroepskracht bespreekt haar onderbouwde vermoeden met IB-er

- **Bespreek de informatie met collega's en IB-er**
De beroepskracht legt de zorgen voor aan de IB'er/manager/directeur. De IB-er kan de beroepskracht ondersteunen en begeleiden in het proces van het verkrijgen van informatie.

Een advies- of consultvraag bij Veilig thuis.

- De IB-er (manager*) spreekt met Veilig thuis. Overleg met Veilig thuis is in alle gevallen aan te raden. Veilig thuis biedt ondersteuning bij het interpreteren van signalen en bij het nadenken over de noodzakelijke vervolgstappen (*bijlage 1*).
- De resultaten van het gesprek met Veilig thuis worden doorgesproken in de overleggroep. Naar aanleiding hiervan wordt het plan van aanpak eventueel bijgesteld.

De IB-er zorgt voor het samenstellen van de overleggroep. In de overleggroep kunnen de volgende personen zitten:

- de AF
- de medewerker met de zorg
- een collega die het kind ook kent
- (eventueel) een collega van een groep waar een broertje of zusje zit.
- de coördinator zorgsignalering en/of vertegenwoordiger in het kernnetwerk

Doel van de overleggroep:

- zorgen bespreken en uitspreken waarom er wordt gedacht aan kindermishandeling.
 - informatie verzamelen met behulp van bijlage 2 tot en met 6
 - ruimte geven aan emoties
- De IB-er is verantwoordelijk voor de coördinatie en de voortgang.
 - Indien nodig wordt overlegd met Veilig thuis. Dit kan anoniem. Tijdens dit gesprek kunnen tips gevraagd worden over de vervolgstappen.
 - Het zorgteam bekijkt welke gegevens over dit kind beschikbaar of nog nodig zijn; dit wordt ook vastgelegd. De signalenlijst (bijlage 1 en 2) kan hierbij gebruikt worden.
 - Ook in deze stap dienen alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en

handelen schriftelijk te worden vastgelegd, bij voorkeur in een kinddossier wat beveiligd moet worden opgeborgen (in verband met privacy betrokkenen).

Aan het einde van deze STAP wordt het volgende besloten;

- Als de vermoedens niet onderbouwd kunnen worden en de zorgen niet meer bestaan wordt de zaak afgesloten en de persoonlijke werkaantekeningen vernietigd. Ga dan naar STAP 6.
- Als de overleggroep geen bevestiging van het vermoeden heeft, maar het gedrag heeft bijvoorbeeld een andere oorzaak:
 - Blijf dan alert
 - Blijf bouwen aan de vertrouwensrelatie met het kind.
 - Maak met de overleggroep vast een afspraak om na een bepaalde periode nog eens samen te overleggen over het gedrag of de lichamelijke gesteldheid van het kind. Met als reden om het kind te blijven volgen.
- Als het vermoeden blijft bestaan, dan maakt de overleggroep een plan van aanpak (STAP 3).

Aanbevelingen STAP 2:

- *De overleggroep bestaat uit minimaal een beroepskracht van de groep, IB-er.*
- *Zodra de overleggroep is gevormd, draag je samen de verantwoordelijkheid. Het is dan ook heel belangrijk steeds te overleggen voordat er iets wordt ondernomen.*

*De taak van Samenwijs met betrekking tot huiselijk geweld/ kindermishandeling is het signaleren en het aankaarten bij de ouders en bij de verantwoordelijke instanties. Samenwijs is **niet** verantwoordelijk voor de verandering van de situatie of voor de hulpverlening.*

STAP 3 BESPREKEN: Gesprek met ouders en eventueel kinderen

In STAP 3 ga je in gesprek met de ouders. Mogelijke stappen zijn:

- a. Een gesprek met de ouders
 - Overleg met IB-er wie het best met de ouders kan spreken
 - Bereid het gesprek goed voor (*bijlage 6 en 7*).
 - Voer het gesprek nooit alleen.
- b. (Eventueel) praten met het kind
 - Overleg binnen de overleggroep of een gesprek(je) met het kind meerwaarde heeft
 - Bereid het gesprek goed voor (*bijlage 8 en 9*). Het gesprek moet waardevol zijn voor het kind en geen verhoor worden.
- c. Contact opnemen met het consultatiebureau c.q. GGD (jeugdgezondheidszorg). Dit mag alleen met toestemming van ouders. (Lukt dit niet dan Veilig thuis)
 - IB `er (manager*) neemt contact op met het consultatiebureau of de afdeling Jeugdgezondheidszorg van de GGD.
 - Deze geeft advies over de verdere stappen die genomen kunnen worden.
 - Eventueel kunnen zij zelf contact opnemen met het gezin.
- d. Inbrengen in het zorgteam
 - De beroepskracht of IB `er (manager*) brengt het kind in in het kernnetwerk.
 - Alleen met toestemming van de ouders kan het kind op naam ingebracht worden.
 - Vanuit een van de andere deelnemers aan het zorgteam kan nadere informatie komen over het gezin en/of advies gegeven worden over de verdere stappen die genomen kunnen worden.
 - Eventueel kan vanuit (een van de deelnemers van) het kernnetwerk contact opgenomen worden met het gezin.

- e. Resultaten van a tot en met e worden zo spoedig mogelijk besproken in de overleggroep.
- Analyse van de waarnemingen
 - Verzamelen van de feitelijke informatie
 - Beeld van de verzorgingssituatie van het kind.
 - Draaglast/ draagkracht van de ouders

De beoordeling van de resultaten zal tot een beslissing moeten leiden:

Er is geen sprake van kindermishandeling:

- Er vindt geen verdere actie plaats; sluit het traject af met STAP 6, evaluatie.
- Eventueel benodigde andere ondersteuning van het kind en/of gezin wordt in gang gezet.
- Er bestaat twijfel over (het vermoeden) van kindermishandeling:
- Er kan een extra observatie periode besloten worden.
- Er bestaat geground vermoeden of zekerheid over kindermishandeling.
Zie STAP 5.

Aanbevelingen STAP 3:

- *Als het kind met je gesproken heeft, dan met het kind afspreken wat en wanneer je het verteld. Maar wel vertellen tegen de ouders. Vraag kind reactie wanneer kind angstig reageert altijd contact opnemen met veilig thuis.*
- *Bepaal voor je het gesprek met de ouders gaat voeren, wat het doel van het gesprek is .Spreek af welke vervolgacties worden ondernomen, bv. het kind zal tijdens een extra kindbespreking besproken worden. Je kunt vragen of het kind besproken mag worden in het kernnetwerk.*
- *Zorg ervoor dat de ouders met 1 hooguit 2 personen uit de locatie te maken krijgen gezien de vertrouwensrelatie die tot stand dient te komen.*
- *Vanzelfsprekend heeft het betreffende kind behoefte aan steun en hulp. Bekijk wie het kind het beste ondersteuning kan bieden.*

STAP 4 AFWEGEN: Wegen geweld of kindermishandeling

Afwegingskader: Zie bijlage 7

De IB-er beslist, eventueel in samenspraak met de overleggroep, wordt de beslissing genomen. Mogelijke bevindingen zijn:

- De vermoedens zijn na overleg met de betrokkenen niet bevestigd en ook de zorgen over het kind bestaan niet meer.
- Na gesprek(ken) met verzorger(s) is duidelijk dat verzorger(s) ook bezorgd is/zijn.
- Na overleg met betrokkenen blijft er ernstige twijfel bestaan; het is niet duidelijk of er wel of niet sprake is van een vermoeden.
- Het vermoeden van kindermishandeling blijkt na het gesprek met de betrokkenengegrond en de zorg over het kind blijft bestaan.
- Er ontstaat een crisissituatie.

STAP 5 BESLISSEN: Hulp organiseren of melden!

- **De vermoedens zijn na overleg met de betrokkenen niet bevestigd en ook de zorgen over het kind bestaan niet meer.**
- **Sluit de zaak af. Bewaar de aantekeningen in het kinddossier en vernietig deze 2 jaar na gebruik van de opvang of schoolperiode.**
- **Na gesprek(ken) met verzorger(s) is duidelijk dat verzorger(s) ook bezorgd is/zijn.**

De oorzaak van de zorgen kan een minder gewenste opvoedingssituatie zijn of een andere oorzaak hebben. Wanneer de verzorger(s) ook vinden dat het belangrijk is dat er hulp voor hen komt, dan zal de overleggroep adviezen geven en doorverwijzen naar instanties voor hulpverlening .*In de gemeente Hilvarenbeek is dit de JOOB*

- **Na overleg met betrokkenen blijft er ernstige twijfel bestaan; het is niet duidelijk of er wel of niet sprake is van een vermoeden.**

In dit geval is het goed om de situatie rondom het kind nog een tijdje in de gaten te houden en na een vastgestelde periode (niet langer dan een maand) opnieuw in een intern/extern overleg te bespreken en dan tot een besluit te komen om ofwel tot actie over te gaan of de zaak af te sluiten.

Maak duidelijke afspraken waarop geobserveerd zal gaan worden en door wie. Ga daarna dan weer naar STAP 4.

- **Het vermoeden van kindermishandeling blijkt na het gesprek met de betrokkenen gegrond en de zorg over het kind blijft bestaan.**

In overleg met de IB-er/manager/directeur en overleggroep wordt er melding gemaakt bij Veilig thuis (*bijlage 12 over meldrecht, meldplicht en zorgplicht*). Het vermoeden hoeft niet bewezen te zijn!

De IB-er/ manager/directeur doet de melding op naam van Samenwijs. Ouders worden in een persoonlijk gesprek op de hoogte gesteld van de melding. Veilig thuis kan advies geven over het voeren van dit gesprek. Hoewel het een moeilijk gesprek is, is het van belang voor de verdere hulpverlening aan het kind. Ouders zijn sneller bereid problemen te erkennen en hulpverlening te aanvaarden wanneer er in alle openheid over gesproken wordt.

Wanneer het in het belang van het kind is om zonder medeweten van verzorger(s) te melden bij Veilig thuis is dit ook mogelijk.

- **Er ontstaat een crisissituatie.**

Bel politie, zorg voor de veiligheid van de kinderen , zo snel mogelijk contact opnemen met bestuurder/ manager/directeur etc en vervolg stappen nemen van de meldcode.

Aanbevelingen STAP 5:

- *Zorg er wel voor dat de verzorger(s) die hulp krijgen die zij nodig hebben om ook daadwerkelijk de hulp te krijgen die nodig is. In Hilvarenbeek is dit de JOOB.*
- *Voor elke zaak rondom een vermoeden van kindermishandeling kan advies/ consult gevraagd worden bij Veilig thuis zonder de naam van het kind en/ of ouders te noemen. Soms moet men bij een zaak wachten op een gunstig moment om in te kunnen grijpen of om iets in beweging te kunnen zetten. Melden bij Veilig thuis maakt de kans dat dit lukt groter.*
- *Bij de politie is melding mogelijk, wanneer men aangifte wil doen omdat het een strafbaar feit betreft. Dit kan niet anoniem. De politie doet aan opsporing en start een strafrechtelijk onderzoek. De melding word gedaan door de bestuurder.*

STAP 6: EVALUATIE

- De AF en de overleggroep evalueren datgene wat er is gebeurd en de procedures die zijn gevolgd.
- Zo nodig wordt de zaak ook doorgesproken met andere betrokkenen, zowel interne en externe betrokkenen.
- Zo nodig worden verbeteringen aangebracht in afspraken en /of procedures.
- Besluit welke informatie in het kinddossier wordt vastgelegd. Ouders hebben recht op inzage in het kinddossier.
- Geanonimiseerde gegevens met betrekking tot het vermoeden van kindermishandeling worden geregistreerd en door de directeur op een registratieformulier De bestuurder verwerkt dit jaarlijks in de MIP. Op deze manier word overzicht gehouden over het aantal meldingen dat gedaan is.

De verantwoordelijkheid van de Samenwijslocatie in het kader van **nazorg** is:

- Het bieden van een veilige plek aan het kind
- De begeleiding en het observeren van het kind; los van de gekozen weg, blijft de beroepskracht zeker vier maanden na evaluatie het gedrag van het kind nauwkeurig volgen.
- De bereidheid tot het geven van informatie aan Veilig thuis over het functioneren van het kind in de groep en het contact met de verzorger(s). Instructie aan Groep of klas: We zijn verplicht om info aan Veilig thuis te geven maar nooit door pm'er/leerkracht maar door manager/directeur. Indien er een medewerker van Veilig thuis belt met de vraag over informatie van het kind, vraag dan de naam van de medewerker van Veilig thuis, de locatie van deze medewerker en waar deze werkt, over welk kind het gaat en welke info willen zij hebben? Geef dan aan dat je deze vraag bij de manager/directeur /ib 'er neer zal leggen en dat hij/zij contact opneemt met medewerker veilig thuis
- Het meedenken in overlegsituaties ten behoeve van hulpverlening aan het kind en de verzorger(s).

Zoek zo nodig opnieuw contact met Veilig thuis

- Bij blijvende twijfel of als er nieuwe signalen zijn wordt dit gemeld bij Veilig thuis.
- Wanneer het kind, zonder duidelijke opgaaf van redenen wegblijft van de Samenwijslocatie, is het belangrijk om dit door te geven aan Veilig thuis.
- Deze meldingen lopen altijd via de IB 'er/manager/directeur en bij diens afwezigheid via de bestuurder.

Aandacht voor de betrokken beroepskracht/overleggroep

- Zorgen rondom het kind kunnen bij de beroepskracht /overleggroep allerlei twijfels en gevoelens losgemaakt hebben. Het is van belang dat er ook nazorg voor hen beschikbaar is. De manager/directeur/ IB-er draagt hier zorg voor.
- Iedere medewerker heeft recht op een veilige werkplek.
- De manager/directie scheidt hiervoor de voorwaarden.

Aanbevelingen STAP 6:

- *Het belang van het bieden van ondersteuning aan het kind moet niet onderschat worden. Veel mensen die in hun jeugd mishandeld of misbruikt zijn, hebben het gered doordat andere volwassenen zich om hen bekommerden.*
- *Sta open voor ondersteuning om de eigen machteloosheid en teleurstelling te hanteren wanneer onverhoopt toch blijkt dat de hulpverlening anders verloopt dan je had gedacht.*

Bijlage 1: Vormen van kindermishandeling

Lichamelijk mishandeling

Er is sprake van lichamelijke mishandeling wanneer de ouders het kind (laten) verwonden.
Voorbeelden: slaan, schoppen, opzettelijk laten vallen, verbranden, vergiftigen, verstikken, meisjesbesnijdenis en het Shaken Baby Syndroom (gevolg van het heftig door elkaar schudden van een baby).

Lichamelijke verwaarlozing

Het kind krijgt niet wat het voor zijn lichamelijke gezondheid en ontwikkeling nodig heeft, bijvoorbeeld op het gebied van voeding, kleding, onderdak, bezoek aan arts en/tandarts, hygiëne.

Voorbeelden: niet voldoende of geschikt eten, geen schone en passende kleding, geen geschikte slaappleats voor het kind, geen geschikte medische, tandheelkundige en geestelijke gezondheidszorg, onvoldoende hygiëne (bijvoorbeeld vieze luiers en ernstige luiersuitslag), onvoldoende toezicht.

Emotionele (of psychische) mishandeling

Vrijwel alle vormen van kindermishandeling brengen negatieve emotionele/psychologische boodschappen over naar het kind.

Voorbeelden: bedreigen, uitschelden, kleineren, kind tot zondebok maken, eisen stellen waaraan het kind niet kan voldoen, opsluiten of vastbinden, blootstellen aan extreem, onberekenbaar of ongepast gedrag.

Emotionele(of psychische) verwaarlozing

Het kind ontzeggen van wat het voor zijn geestelijke gezondheid en ontwikkeling nodig heeft, zoals genegenheid, liefde, aandacht, respect, en contact. Ook blootstellen aan huiselijk geweld en onthouden van onderwijs vallen hieronder.

Seksueel misbruik

Seksueel contact hebben of proberen te hebben met het kind, ter bevrediging van de seksuele gevoelens van de ouder of anderen en/of uit geldelijk gewin.

Voorbeelden: aanranden, verkrachten en uitbuiten of het toestaan hiervan, penetratie, pornografisch materiaal laten zien of opnemen.

Vrouwelijke genitale verminking (VGV)

Ook wel meisjesbesnijdenis genoemd. Een ingreep in de uitwendige geslachtsorganen die in verschillende vormen bestaat en vooral bij meisjes op jonge leeftijd in een aantal Afrikaanse landen wordt toegepast, op basis van traditie en/of islamitisch en christelijk geloof. De meest verminkende vorm is de infibulatie of faraonische besnijdenis, waarbij de hele clitoris, de kleine schaamlippen en een deel van de grote schaamlippen verwijderd worden. Na hechting van wat er over is van de grote schaamlippen, blijft alleen aan kleine opening over voor menstruatiebloed en urine. Alle vormen van VGV zijn in Nederland strafbaar. Ook inwoners van Nederland die hun dochter in het buitenland laten besnijden plegen een strafbaar feit en kunnen in Nederland worden vervolgd. **Belangrijk:** bij een vermoeden van VGV dient door de IB 'er/manager/directeur direct contact te worden opgenomen met Veilig thuis.

Eer gerelateerd geweld

Geestelijk of lichamelijk geweld dat wordt gepleegd vanuit een collectieve mentaliteit in reactie op een schending van de eer van een man, vrouw of familie.

Voorbeelden: bedreigen met eermoord, aanzetten tot zelfmoord, mishandeling, verminking, verstoting, uithuwelijking en eerwraak (het slachtoffer wordt vermoord).

Belangrijk: bij een vermoeden van eer gerelateerd geweld dient door de IB'er/manager/directeur contact te worden opgenomen met Veilig thuis.

Bijlage 2: Signalenlijst van kindermishandeling 0-4 jarigen

Deze lijst geeft een overzicht van signalen van kindermishandeling bij kinderen in de leeftijd van 0-4 jaar. De signalenlijst is een hulpmiddel om een vermoeden van kindermishandeling te onderbouwen, niet om kindermishandeling te 'bewijzen'. Vrijwel alle genoemde signalen kunnen namelijk een andere oorzaak hebben.

Hoe meer van de genoemde signalen het kind uitzendt, hoe groter de kans dat er sprake is van kindermishandeling. Maar er zijn ook kinderen waaraan niet of nauwelijks valt op te merken dat ze worden mishandeld.

De signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling

Lichamelijke kenmerken

- blauwe plekken, brandwonden, botbreuken, snij-, krab- en bijtwonden, littekens
- groeiachterstand
- voedingsproblemen
- ernstige luieruitslag
- slecht onderhouden gebit
- kind stinkt, heeft regelmatig smerige kleren aan
- oververmoeid
- vaak ziek
- ziektes herstellen slecht
- kind is hongerig
- achterblijvende motoriek
- niet zindelijk op leeftijd dat het hoort

Gedrag van het kind

- weinig spontaan
- passief, lusteloos, weinig interesse in spel
- apathisch, toont geen gevoelens of pijn
- in zichzelf gekeerd, leeft in fantasiewereld
- labiel
- erg nerveus
- hyperactief
- negatief zelfbeeld, weinig zelfvertrouwen, faalangst
- negatief lichaamsbeeld
- agressief, vernielzucht

tegenover andere kinderen:

- agressief
- speelt weinig met andere kinderen
- wantrouwend
- niet geliefd bij andere kinderen

tegenover ouders:

- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- gedraagt zich in bijzijn van ouders anders dan zonder ouders

tegenover andere volwassenen:

- angst om zich uit te kleden
- angst voor lichamelijk onderzoek
- verstijft bij lichamelijk contact
- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- agressief
- overdreven aanhankelijk
- wantrouwend

- vermijdt oogcontact
- overig:
- plotselinge gedragsverandering
 - gedraagt zich niet naar zijn leeftijd
 - taal- en spraakstoornissen

Gedrag van de ouder

- onverschillig over het welzijn van het kind
- laat zich regelmatig negatief uit over het kind
- troost het kind niet
- geeft aan het niet meer aan te kunnen
- is verslaafd
- is ernstig (psychisch) ziek
- kleedt het kind te warm of te koud aan
- zegt regelmatig afspraken af
- vergeet preventieve inenting
- houdt het kind vaak thuis van school
- heeft irreële verwachtingen van het kind
- zet het kind onder druk om te presteren
- haalt kind opeens van kinderopvangorganisatie af

Gezinssituatie

- samengaan van stressvolle omstandigheden, zoals slechte huisvesting, financiële problemen en relatieproblemen
- sociaal isolement
- alleenstaande ouder
- partnermishandeling
- gezin verhuist regelmatig
- slechte algehele hygiëne

Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijke kenmerken

- verwondingen aan geslachtsorganen
- vaginale infecties en afscheiding
- jeuk bij vagina of anus
- pijn in bovenbenen
- pijn bij lopen of zitten
- problemen bij plassen
- urineweginfecties
- seksueel overdraagbare aandoeningen

Gedrag van het kind

- drukt benen tegen elkaar bij lopen of oppakken
- afkeer van lichamelijk contact
- afkeer van lichamelijk onderzoek (angst om uit te kleden of op rug te liggen)
- negatief beeld van eigen lichaam
- extreem seksueel gekleurd gedrag en taalgebruik

Signalen die specifiek zijn voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld

Gedrag van het kind

- agressie: kopiëren van gewelddadig gedrag van vader (sommige kinderen, met name jongens kopiëren hun vaders gedrag door hun moeder of jongere broertjes/zusjes te slaan)
- opstandigheid
- angst
- negatief zelfbeeld
- passiviteit en teruggetrokkenheid
- zichzelf beschuldigen
- verlegenheid
- wantrouwen ten aanzien van de omgeving
- gebrek aan sociale vaardigheden

Bijlage 3: Signalenlijst van kindermishandeling 4-13 jarigen

Deze lijst geeft een overzicht van signalen van kindermishandeling bij kinderen in de leeftijd van 4-13 jaar. De signalenlijst is een hulpmiddel om een vermoeden van kindermishandeling te onderbouwen, niet om kindermishandeling te 'bewijzen'. Vrijwel alle genoemde signalen kunnen namelijk een andere oorzaak hebben.

Hoe meer van de genoemde signalen het kind uitzendt, hoe groter de kans dat er sprake is van kindermishandeling. Maar er zijn ook kinderen waaraan niet of nauwelijks valt op te merken dat ze worden mishandeld.

De signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling

Lichamelijke kenmerken

- blauwe plekken, brandwonden, botbreuken, littekens, snij-, krab- en bijtwonden
- groeiachterstand
- te dik
- slecht onderhouden gebit
- regelmatig buikpijn, hoofdpijn of flauwvallen (psychosomatische klachten)
- kind stinkt, heeft regelmatig smerige kleren aan
- oververmoeid
- vaak ziek
- ziektes herstellen slecht
- kind is hongerig
- eetstoornissen
- achterblijvende motoriek
- niet zindelijk op leeftijd dat het hoort
- schijnbare achterstand in verstandelijke ontwikkeling
- niet tonen van gevoelens of emoties (niet huilen, niet lachen)

Gedrag van het kind

- timide, depressief
- weinig spontaan
- passief, lusteloos, weinig interesse in spel
- apathisch, toont geen gevoelens of pijn
- in zichzelf gekeerd, leeft in fantasiewereld
- labiel
- erg nerveus
- hyperactief
- negatief zelfbeeld, weinig zelfvertrouwen, faalangst
- negatief lichaamsbeeld
- agressief, vernielzucht
- plotselinge gedragsverandering

tegenover andere kinderen:

- agressief
- speelt weinig met andere kinderen
- wantrouwend
- niet geliefd bij andere kinderen

tegenover ouders:

- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- gedraagt zich in bijzijn van ouders anders dan zonder ouders

tegenover andere volwassenen:

- agressief
- overdreven aanhankelijk

- wantrouwend
- vermijdt oogcontact

overig:

- plotselinge gedragsverandering
- gedraagt zich niet naar zijn leeftijd
- slechte leerprestaties
- rondhangen na school
- taal- en spraakstoornissen

Gedrag van de ouder

- onverschillig over het welzijn van het kind
- laat zich regelmatig negatief uit over het kind
- troost het kind niet
- geeft aan het niet meer aan te kunnen
- is verslaafd
- is ernstig (psychisch) ziek
- is onzeker, nerveus, gespannen, apathisch en (schijnbaar) onverschillig
- zegt regelmatig afspraken af
- vergeet preventieve inenting
- houdt het kind vaak thuis van school
- haalt kind opeens van kinderopvangorganisatie af
- heeft irreële verwachtingen van het kind
- zet het kind onder druk om te presteren

Gezinssituatie

- samengaan van stressvolle omstandigheden, zoals slechte huisvesting, financiële problemen en relatieproblemen
- sociaal isolement
- alleenstaande ouder
- partnermishandeling
- gezin verhuist regelmatig
- slechte algehele hygiëne

- **Signalen specifiek voor seksueel misbruik**

Lichamelijk welzijn

- verwondingen aan geslachtsorganen
- vaginale infecties en afscheiding
- jeuk bij vagina of anus
- pijn in bovenbenen
- pijn bij lopen of zitten
- problemen bij plassen
- urineweginfecties
- seksueel overdraagbare aandoeningen

Gedrag van het kind

- drukt benen tegen elkaar bij lopen of oppakken
- afkeer van lichamelijk contact
- maakt afwezige indruk bij lichamelijk onderzoek
- extreem seksueel gekleurd gedrag en taalgebruik
- zoekt seksuele toenadering tot volwassenen
- angst om zich uit te kleden
- angst voor lichamelijk onderzoek
- verstijft bij lichamelijk contact
- angstig, schrikachtig, waakzaam
- negatief beeld van eigen lichaam

Signalen die specifiek zijn voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld

Gedrag van het kind

- agressie: kopiëren van gewelddadig gedrag van vader (sommige kinderen, met name jongens kopiëren hun vaders gedrag door hun moeder of jongere broertjes/zusjes te slaan)
- alcohol- of drugsgebruik
- opstandigheid
- angst
- depressie
- negatief zelfbeeld
- passiviteit en teruggetrokkenheid
- zichzelf beschuldigen
- verlegenheid
- suïcidaliteit
- sociaal isolement: proberen thuissituatie geheim te houden en ondertussen aansluiting te vinden met leeftijdsgenoten (zonder ze mee naar huis te nemen)
- wantrouwen ten aanzien van de omgeving
- gebrek aan sociale vaardigheden

Bijlage 4: Observatieformulier

Bij een vermoeden van kindermishandeling ga je eerst deze vragenlijst na om er achter te komen of je ongerustheid gegrond is.

Jongen / meisje:.....

Geboortedatum:.....

Samenwijscentrum:.....

Groep:.....

Naam medewerker.:.....

1	Sinds wanneer is het kind op het samenwijscentrum?	
2	Sinds wanneer vertoont het kind opvallend gedrag?	
3	Is er de laatste tijd iets in het gedrag of in de situatie van het kind veranderd?	
4	Beschrijf het opvallend gedrag (zie ook bijlage 2)	
5	Hoe is het contact met de andere kinderen in de groep?	
6	Hoe is het contact met volwassenen?	
7	Hoe is de uiterlijke verzorging van het kind?	
8	Hoe is de algehele ontwikkeling van het kind (verstandelijk, sociaal emotioneel, motorisch)	
9	Hoe is het contact tussen kind en de ouders?	
10	Hoe is het contact tussen verzorgers en pedagogisch medewerkers?	
11	Zijn er bijzonderheden over het gezin te melden? (Indien mogelijk ook de bron vermelden)	
12	Wat is er bekend over eventuele broertjes of zusjes?	

Bijlage 5: Gesprekspunten overleggroep

Wanneer de vragenlijst reden geeft tot ongerustheid, kunnen de onderstaande punten in de overleggroep besproken worden.

Algemene gegevens

Jongen/meisje
Leeftijd in jaar en maanden
Aantal dagen/dagdelen op de Samenwijs locatie
Op de Samenwijs locatie sinds
Aantal en leeftijd broertjes en zusjes
Informatie bij aanmelding

Gegevens over de ontwikkeling

Hoe is de motorische ontwikkeling?
Hoe is de verstandelijke ontwikkeling?
Hoe is de sociaal-emotionele ontwikkeling?

Algemene gegevens over de Samenwijslocatie:

Grootte van de groep
Verdeling naar leeftijd
Aantal pedagogisch medewerkers/leerkracht

Algemene informatie over het gedrag van het kind

Hoe verloopt het contact met de beroepskracht?
Hoe verloopt het contact met andere kinderen?
Welke positie neemt het kind in de groep in?
Hoe verloopt het halen/brengen?
Denk je/weet je of het kind het naar zijn zin heeft?
Wat doet het kind graag, waar speelt het kind mee?
Zijn er observatieverslagen uit het verleden?

Specifieke informatie over het opvallende gedrag van het kind op de Samenwijs locatie

Welk gedrag neemt u waar? Beschrijf dit gedrag.
Hoe lang doet dit gedrag zich al voor?
Weet je een concrete aanleiding die eraan vooraf ging? Waar gebeurde dit?
Hoe vaak komt dit gedrag voor? Elke keer wanneer het kind aanwezig is? Meerdere keren op een dagdeel? Af en toe? Hoe vaak precies?
Op welke momenten en/of in welke situaties komt het gedrag voor?
Hoe heb je tot nu toe gereageerd op het opvallende gedrag? Wat was het effect?

Gegevens over de woon/thuissituatie

Herkennen de ouders het hierboven beschreven gedrag?
Vertoont het kind dit gedrag ook thuis? Zo ja, hoe vaak?
Vertoont het kind het gedrag ook in andere situaties? Zo ja, welke?
Hoe gaan de verzorgers om met dit gedrag?
Wat is het effect van de manier waarop verzorgers met het gedrag omgaan?
Hoe is de relatie van het kind met de andere gezinsleden?

Factoren kind, verzorgers, kinderdagverblijf, BSO, basisschool

Zet de factoren op een rijtje die van invloed kunnen zijn op het gedrag vanuit het kind, het gezin en de Samenwijslocatie.

Bijlage 6: Aandachtspunten voor een gesprek met verzorger(s)

Het doel van een gesprek is om de zorgen over datgene is waargenomen bij het kind, aan gedrag of concrete lichamelijke verschijnselen, met de verzorger(s) te delen.

Houd de volgende uitgangspunten in de gaten:

- Bespreek wat je waarneemt bij het kind, bespreek niet je vermoedens
- Ga er van uit dat verzorger(s) het beste voor hun kinderen willen en dat is ook wat jij wilt: daar zit jullie gemeenschappelijke noemer.

Je hoeft geen schuldvraag aan de orde te stellen; je doet een beroep op de zorg van verzorger(s) voor hun kind. Omdat de verzorger(s) hun kind een aantal dagen per week aan jou toevertrouwen ben jij een belangrijk persoon voor het kind en de verzorger(s). Het is dus logisch om de zorgen over het kind te delen. Dit delen van zorgen is een proces en vaagt om een procesmatige aanpak.

STAP in een procesmatige aanpak

1. Afweging vóór het gesprek:

- Voer je het gesprek met de verzorger(s) alleen of samen (dit laatste heeft de voorkeur) met een vertrouwenspersoon/leidinggevende/directielid?
- Nodig je beide verzorgers expliciet samen uit, leg je deze keuze voor aan één verzorger, of laat je dit aan de verzorgers over?

2. Spreek de zorg om het kind uit:

Ik heb je kind nu (aantal) keer/maanden gezien/in de groep. Ik maak me zorgen over een aantal dingen die ik graag met jou/jullie zou willen bespreken. Is dit goed?

3. Bespreek één voor één de signalen aan de hand van onderstaande punten:

- Beschrijf het signaal in concrete lichamelijke verschijnselen of waarneembaar gedrag: "het is mij opgevallen dat jullie kind 's morgens vaak komt met hele volle vieze luiers en ook luierslag heeft die maar niet over lijkt te gaan; Jullie kind speelt in de poppenhoek vaak seksuele handelingen na met de poppen en hij/zij doet als volgt...'En dan vul je concrete waarnemingen in.
- Vraag of dit signaal herkend wordt: Is jullie dit wel eens opgevallen? Gebeurt dit thuis ook wel eens? Hoe lang is dit al zo? In welke situaties gebeurt dit?
- Vraag of ouders een idee hebben waar dit vandaan komt: Hebben jullie enig idee waar dit vandaan komt? Wat vinden jullie ervan?
- Spreek (indien nodig) je zorg uit over dit signaal: 'Ik maak me er toch zorgen over dat jullie kind dit doet/heeft.'

4. De verzorger(s) delen de zorg

5. De verzorger(s) nemen de zorg over

Aandachtspunten:

- Gebruik niet het woord signaal, maar beschrijf concrete lichamelijke verschijnselen of waarneembaar gedrag.
- Leg de nadruk op het delen van zorg niet op het beschuldigen/verdenken van de verzorger(s).

Zorgen delen

Je kunt zorgen niet delen met de verzorger(s), wanneer het niet de zorgen van beide partijen zijn. Het kan geruime tijd in beslag nemen om zover te komen. Wanneer de verzorger(s) dat gene wat je hebt waargenomen absoluut (nog) niet kunnen waarnemen, is het van het grootste belang om bij dit onderdeel stil te blijven staan en niet de volgende STAP van het gesprek in te gaan. Want zolang de verzorger(s) de signalen niet waarnemen kun je de zorg niet met ze delen.

Emoties

In deze STAP kunnen emoties een grote rol spelen. De verzorger(s) kunnen bijvoorbeeld boos worden, zich tekort voelen schieten en zich hier schuldig over voelen of zich schamen over het beschreven gedrag. Maak de emoties bespreekbaar voordat je concrete, zakelijke informatie geeft.

Verduidelijking vragen

Er kunnen soms meerdere gesprekken nodig zijn voordat je op één lijn zit met de verzorger(s) wat betreft het waarnemen van de door jou gesignaleerde verschijnselen en gedragingen van hun kind.

Bijlage 7: Afwegingskader

AFWEGING 1: Is melden noodzakelijk?

AFWEGING 2: Is zelf passende en toereikende hulp bieden of organiseren mogelijk?

Het is van belang dat beide afwegingen in deze volgorde worden genomen. Een beroepskracht vraagt zich eerst af of melden noodzakelijk is, aan de hand het afwegingskader. Vervolgens besluit de signalerende beroepskracht of het bieden van hulp tot de mogelijkheden van zowel deze beroepskracht als de betrokkenen behoort. Wanneer melden volgens het afwegingskader noodzakelijk is, zal de tweede beslissingsvraag over eventuele hulp en aan welke voorwaarden deze moet voldoen, in overleg met Veilig Thuis worden beantwoord.

NB. Beroepskrachten in de kinderopvang of in het onderwijs hebben geen hulpverlenende rol. Zij kunnen echter wel hulp organiseren rondom een gezin. Hiervoor kan een beroep gedaan worden op samenwerkingspartners van Samenwijs. Beroepskrachten kunnen ouders daarnaast ondersteunen door bijvoorbeeld extra opvang te bieden aan de kinderen en uiteraard kunnen zij aan kinderen een veilige omgeving bieden. De kinderopvang kan van grote toegevoegde waarde zijn aangezien zij goed vinger aan de pols kunnen houden. Zij zien kinderen en ouders immers zeer regelmatig. Onderlinge samenwerking en afstemming tussen sectoren (bijvoorbeeld met het onderwijs) is hierbij erg belangrijk.

Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?

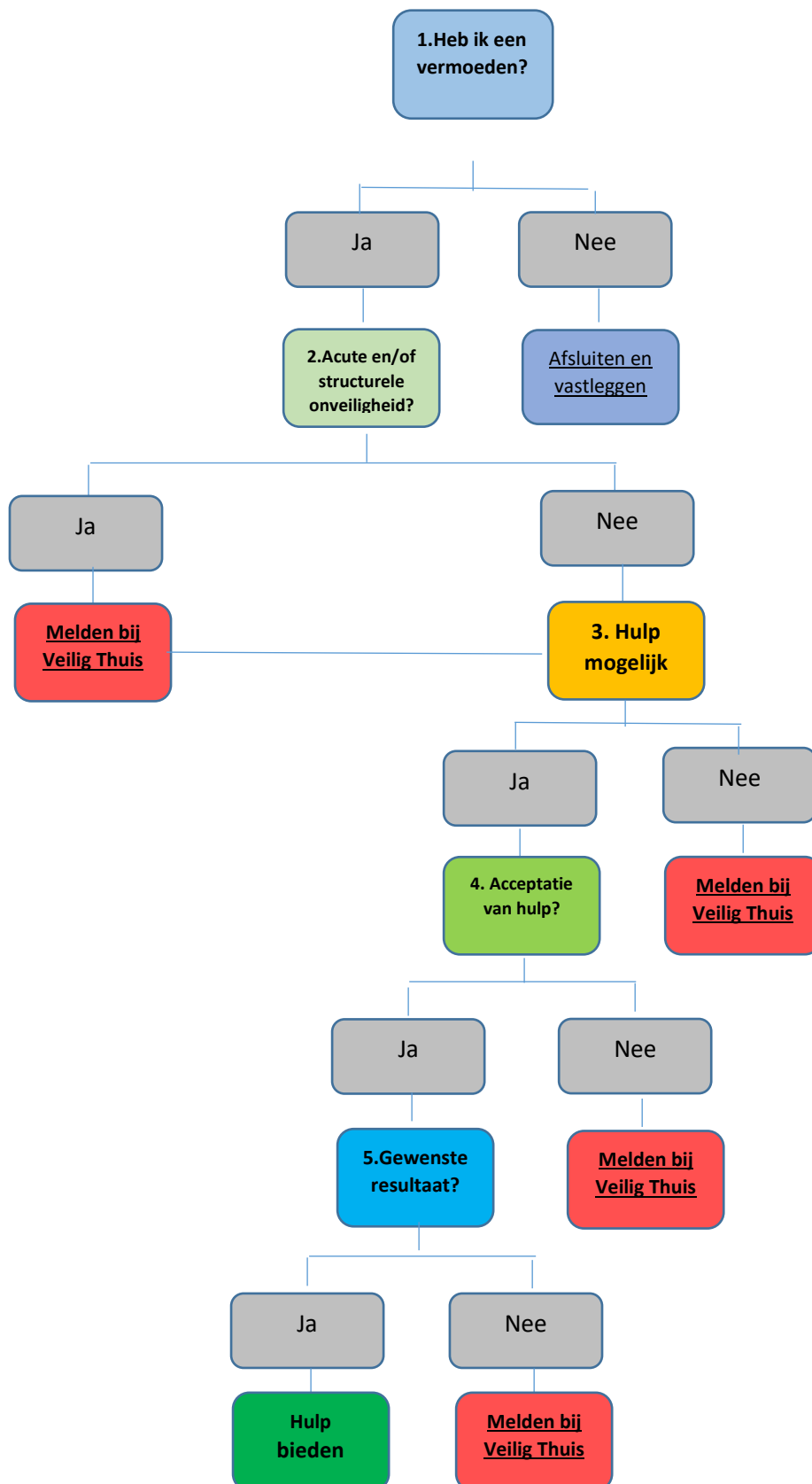
Manager/directeur moeten een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

Meldnorm 1: In ALLE gevallen van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid en disclosure.

Meldnorm 2: In alle ANDERE gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.

Meldnorm 3: Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt

Het afwegingskader in beeld

Bijlage 8: Enkele aandachtspunten in het contact met allochtone gezinnen

Vraag aan mensen wat hun gewoonten zijn. Niet alle allochtone gezinnen zijn hetzelfde.

Let er bij een eventueel huisbezoek op of bewoners hun schoenen aan hebben of dat de schoenen bij de voordeur staan. In Islamitische gezinnen kan het de gewoonte zijn om of op blote voeten of op sloffen in huis te lopen. Dit geldt dan ook voor gasten.

De echtgenoot en bij zijn afwezigheid de oudste zoon, is degene die de contacten naar de buitenwereld onderhoudt. Het is belangrijk om hem bij alles te betrekken.

Gastvrijheid is een groot goed. Er moet eerst iets gegeten of gedronken worden en een inleidend gesprek gevoerd worden voordat de reden van het huisbezoek ter sprake wordt gebracht. Probeer niet direct ter zake te komen. Dit wordt als ongeleefd onervaren.

Het verwoorden van de feiten in beelden en voorbeelden werkt vaak beter dan concreet zeggen waar het op staat.

Houd rekening met de familie-eer.

Er wordt veel waarde gehecht aan hiërarchische structuren binnen het gezin, de verdere familie en de samenleving. Probeer afspraken met iemand te maken die hoog op de ladder staat.

Het is eervoller een probleem met behulp van de familie op te lossen dan met die van buitenstaanders. Het betrekken van bijvoorbeeld een oom bij een probleem is in veel gevallen acceptabeler dan het inschakelen van een Nederlandse instantie. Als je dreigt vast te lopen vraag naar dergelijke familiecontacten.

In veel allochtone gezinnen is het ongeleefd om tegen een autoriteit (leerkracht, arts, et cetera) nee te zeggen. Dat wil zeggen, dat niet altijd uitgevoerd wordt wat afgesproken is.

Kijk niet vreemd op als bij een huisbezoek een hele familie aanwezig is. Wil je bijvoorbeeld met een ouder apart praten, zonder kinderen of familie, nodig hem/haar dan uit op een neutrale plek.

Veel vrouwen mogen niet alleen met een vreemde man zijn. Zorg in dat geval voor de aanwezigheid van een vrouwelijke collega.

Emotionele problemen worden vaak benoemd in termen van lichamelijke klachten, angst kan bijvoorbeeld hoofdpijn genoemd worden. Het consult bij de huisarts lost het probleem niet op. Mensen zijn letterlijk ziek van angst.

Naast de reguliere gezondheidszorg worden vaak genezers uit het land van herkomst geconsulteerd, omdat men bijvoorbeeld denkt dat de betreffende persoon bezeten is. Dergelijke rituelen zijn voor betrokkenen vaak van grote emotionele betekenis.

Als vrouw is het best mogelijk om met een Turkse of Marokkaanse vrouw alleen te praten, zeker wanneer je aangeeft dat het gaat om 'vrouwenzaken'. 'Vrouwenzaken' kunnen gaan over onderwerpen als menstruatie, kinderen krijgen en dergelijke. Het is dan vrij legitiem de man te vragen niet bij het gesprek aanwezig te zijn. Dit biedt gelegenheid om vertrouwelijk met een moeder te praten.

(Bron (bewerkt): Mevrouw A. Koning, maatschappelijk werker AMK Utrecht)

Bijlage 9:Aandachtspunten tijdens een gesprek met een jong kind

Een gesprek met het kind kan mogelijk extra informatie bieden over de situatie waarin het kind zich bevindt. Vanaf ongeveer 2 jaar is het mogelijk een gesprek(je) te voeren met het kind. Houd tijdens dit gesprek rekening met de leeftijd en ontwikkelings STAP van het kind.

Het is niet de bedoeling dat het kind ondervraagd wordt. Een gesprek met het kind heeft aanvullende informatie dan wel steunend contact tot doel, en mag niet in de plaats van het contact met de ouders komen. Ter voorbereiding van zo'n gesprek kun je overleggen met de manager/directeur.

Naast het contact met het kind is het zeer belangrijk om met een open houding het contact met ouders aan te gaan.

Tips voor het gesprek:

- Voer het gesprek met een open houding.
- Sluit aan bij waar het kind op dat moment mee bezig is, bijvoorbeeld spel, een tekening of knutselen.
- Ga op dezelfde ooghoogte zitten als het kind en kies een rustig moment uit.
- Steun het kind en stel het op zijn gemak.
- Gebruik korte zinnen.
- Vraag belangstellend en betrokken, maar vul het verhaal niet in voor het kind.
- Begin met open vragen (**Wat** is er gebeurd? **Wanneer** is het gebeurd? **Waar** heb je pijn? **Wie** heeft dat gedaan?) en wissel deze af met gesloten vragen (**Ben je** gevallen? **Heb je** pijn? **Ging je** huilen? **Vond je** dat leuk of niet leuk?).
- Vraag niet verder, wanneer het kind niets wil of kan vertellen.
- Houd het tempo van het kind aan, niet alles hoeft in één gesprek.
- Laat het kind niet merken dat je van het verhaal schrikt.
- Val de ouders (of andere belangrijke personen voor het kind) niet af, in verband met loyaliteitsgevoelens.
- Geef aan dat je niet geheim kan houden wat het kind vertelt. Leg uit dat je met anderen gaat kijken hoe je het kind het beste kan helpen. Leg het kind uit dat je het op de hoogte houdt van elke stap die je neemt. Het kind moet nooit zelf de verantwoordelijkheid krijgen in de keuze van de te nemen stappen.
- Vertel het kind dat het heel knap is dat hij/zij het allemaal zo goed kan vertellen.
- Let tijdens het gesprek goed op de non-verbale signalen van het kind.
- Stop het gesprek wanneer de aandacht bij het kind weg is.

Bijlage 10:Aandachtspunten voor een gesprek met een kind

Bij een vermoeden van kindermishandeling kan de beroepskracht met het kind praten om na te gaan of haar zorgen terecht zijn. Het kan ook voorkomen dat een kind zelf de beroepskracht in vertrouwen neemt. Pedagogisch medewerkers/leerkrachten zien vaak erg op tegen dergelijke gesprekken omdat ze het moeilijk vinden hun houding te bepalen tegenover het kind. Het oefenen van gespreksvaardigheden kan meer zelfvertrouwen geven bij het voeren van dit soort gesprekken. Daarom is het belangrijk dat pedagogisch medewerkers/leerkrachten zich bewust zijn van een aantal voorwaarden die bij het voeren van een gesprek met een mishandeld kind van belang zijn. Ook hier kan ter voorbereiding overleg gevoerd worden met de manager/directeur van de locatie.

Belof nooit geheimhouding

In de eerste plaats kan een beroepskracht beter niet op voorhand geheimhouding toezeggen aan een kind. Veel kinderen willen in eerste instantie alleen iets vertellen als er beloofd wordt om het tegen niemand anders te zeggen. Als deze belofte gegeven wordt, komt de beroepskracht voor een groot dilemma te staan als het kind zou vertellen dat het mishandeld wordt: zij moet dan of het vertrouwen van het kind schenden of medeplichtig worden aan het in stand houden van een schadelijke situatie. De beroepskracht die een kind geheimhouding belooft uit angst dat het kind anders blijft zwijgen, moet zich wel bewust zijn van de consequenties van deze belofte. Als een beroepskracht geen geheimhouding wil toezeggen kan zij het kind wel beloven dat zij geen stappen zal ondernemen zonder dit van tevoren aan het kind te vertellen.

Een tweede belangrijk punt is dat de beroepskracht zich bewust moet zijn van de sterke loyaliteitsgevoelens van een kind ten opzichte van zijn ouders. Val nooit de ouders af tegenover het kind, al hebben ze nog zulke afschuwelijke dingen gedaan. Het kind zal geen vertrouwen meer hebben in iemand die zijn ouders veroordeelt.

Voorwaarden voor een goed contact tijdens een gesprek met een kind.

1. Echtheid

Dit betekent dat de beroepskracht zichzelf is in de relatie met het kind. Zij doet zich niet anders voor dan hij is. Dit betekent niet dat de beroepskracht elke emotie die zij ervaart eruit gooit. Het betekent wel dat zij zich bewust is van haar eigen gevoelens en die niet ontkent of tracht te verdringen. Er moet overeenstemming zijn tussen dat wat zij ervaart en voelt en dat wat zij zegt en doet.

Een professionele houding vereist oprechte belangstelling, een sfeer van veiligheid en het vermogen een goede ontvanger te zijn, dat wil zeggen op kunnen merken wat de gevoelens van het kind zijn en daarbij aan kunnen sluiten.

Een dergelijke houding vormt een basis voor vertrouwen. Kinderen voelen heel goed aan wanneer iemand echt is of een façade ophoudt of doet alsof.

2. Empathie

Empathie is het vermogen van de beroepskracht zich in te leven in de gevoelens van het kind. Empathie is het begrijpen van de ervaringen en gevoelens van het kind in hun betekenis voor dat kind.

Het is belangrijk dat de beroepskracht de gevoelens van het kind niet slechts aanhoort maar door woorden of op een niet verbale wijze aangeeft de beleving van het kind van binnen uit te verstaan.

3. Acceptatie

Acceptatie houdt in dat de beroepskracht het kind accepteert zoals hij is. Het wil niet zeggen dat de beroepskracht het eens moet zijn met de gedachten of gevoelens van het kind maar wel dat zij deze accepteert zonder verder te veroordelen.

Tijdens het gesprek met een kind is het ook van belang dat een beroepskracht in staat is om actief te luisteren. Actief luisteren betekent luisteren naar zowel de verbale als de non-verbale boodschappen van het kind. Het betekent ook 'tussen de regels door' luisteren naar de boodschappen die doorklinken in de stembuiging van het kind, aarzeling, stiltes etc.

Actief luisteren houdt in dat de beroepskracht zich voortdurend afvraagt 'Welke boodschap wil dit kind overbrengen? Wat zegt hij over zijn ervaringen, gedragingen, gevoelens?'

Door actief te luisteren kan het de beroepskracht duidelijk worden wat er aan de hand is met het kind en kan zij zicht krijgen op de emoties die het kind daarbij ervaart. De beroepskracht moet hierbij proberen om de gevoelens van het kind met eigen woorden samen te vatten.

Bij deze manier van luisteren krijgt de beroepskracht niet alleen de meeste informatie maar geeft zij het kind ook het gevoel serieus genomen en geaccepteerd te worden. Bovendien kan de beroepskracht bij actief luisteren controleren of zij het kind goed heeft begrepen en zijn emoties goed heeft aanvoeld.

Enkele ezelsbruggetjes bij het actief luisteren:

- 'Je bedoelt...?'
- 'Je probeert me duidelijk te maken dat...?'
- 'Je voelt je...?'
- 'Je hebt het gevoel dat...?'
- 'Je zou het liefst willen dat...?'
- 'Je hebt de indruk dat...?'

Algemene regels bij actief luisteren:

- Begin met 'Je...'
- Gebruik een vragende toon.

Kijk uit voor communicatie stops. Dit zijn opmerkingen, reacties etc. die werkelijke communicatie in de weg staan. Vaak worden ze onbewust gebruikt, bijvoorbeeld als iemand bang is om iets onaangenaams te horen of als het gesprek een wending dreigt te nemen die als emotioneel bedreigend wordt ervaren.

Communicatiestops zijn:

- veroordelen
- ridiculiseren
- preken
- afleiden
- met het verhaal op de loop gaan
- waarschuwen
- sussen/geruststellen
- niet serieus nemen
- vragen stellen (die niet van belang zijn)
- bevelen
- beredeneren
- oplossingen aandragen.

De meeste mensen hebben één of meer favoriete 'stops'. Het is van belang om je bewust te worden welke van deze stops je geneigd bent om te gebruiken omdat het een werkelijk gesprek in de weg kan staan.

De volgende punten zijn van belang om tijdens het gesprek met het kind, dat vertelt over een mishandelingssituatie, voor ogen te houden:

- Geloof het kind en trek diens verhaal niet in twijfel. Onderschat of bagatelliseer de ernst van de situatie niet.
- Spreek waardering uit voor het feit dat het kind de moed heeft om z'n verhaal te vertellen.
- Haast het gesprek niet, laat het kind in eigen tempo vertellen.
- Stel geen waarom vragen (het kind snapt immers zelf ook niet waarom hem dit overkomt)
- Stel geen suggestieve vragen. Laat het kind zoveel mogelijk zelf benoemen wat er gebeurd is.
- Pas je aan bij het woordgebruik van het kind. Vraag om verduidelijking als je het niet goed begrijpt.
- Vertel het kind dat het niet zijn schuld is dat dit is gebeurd en evenmin zijn verantwoordelijkheid.
- Vertel het kind dat het niet de enige is die zoiets overkomt en dat hulp mogelijk is.
- Dring niet aan als het kind je vragen ontwijkt maar hou de deur voor het contact wel open.

(Bron: Cursus voor leerkrachten in het basisonderwijs. Interne uitgave VKM, augustus 1994.)

Bijlage 11: Omgaan met privacy

Tijdens het uitvoeren van de stappen in het protocol, is het belangrijk dat er zorgvuldig gehandeld wordt. Er is immers sprake van persoonlijk informatie over kinderen en gezinnen.

De wet op de Jeugdzorg (2005) geeft de gedragslijnen aan over het inzagerecht. Een ouder en/of wettelijk vertegenwoordiger (bijvoorbeeld een voogd) heeft het recht om het dossier van zijn/haar kind in te zien. Kinderen tussen de 12 en 16 jaar hebben gedeeltelijk recht op inzage en vanaf 16 jaar heeft een jongere recht op inzage. Inzage kan worden geweigerd wanneer het belang van het kind, de melder en/of informant wordt geschaad.

Belangrijke tips bij het omgaan met privacy

- Betrek bij een overleg niet teveel mensen.
- Zorg dat informatie over kinderen en gezinnen altijd binnenshuis blijft. Emoties kunnen de privacy in gevaar brengen. Soms willen pedagogisch medewerkers hun collega's als uitlaadklep gebruiken. Dit is begrijpelijk, maar qua privacy niet de juiste manier om met de situatie om te gaan. Betrek daarom alleen personen die in het stappenplan genoemd worden.
- Contact met andere instellingen kan alleen na toestemming van de ouder of wettelijk vertegenwoordiger. Contact met andere instellingen zonder toestemming kan alleen anoniem. Het gezin of kind mag dan niet bekend worden gemaakt.
- Een uitzondering hierop is het contact met Veilig thuis. Dit kan zonder toestemming van ouders of wettelijke vertegenwoordiger.
- Wees zorgvuldig met schriftelijke informatie. Verzorger(s) hebben recht op inzage in verslagen, formulieren en observatieverslagen. Alleen als het anonieme werkaantekeningen zijn, hebben ouders geen inzagerecht.
- Schrijf daarom alsof de verzorger(s) over je schouder meekijken. Beschrijf waarneembaar gedrag en wees voorzichtig met interpretaties.
- Als de verzorger(s) een verslag willen inzien, kun je voorstellen om het samen met hen te lezen. Erover te praten en waar nodig toe te lichten. Daarna kan een kopie worden meegegeven. Een andere mogelijkheid is om de belangrijkste punten uit het verslag en afspraken tijdens het gesprek op papier te zetten en aan de verzorger(s) te geven. Dit vormt tegelijk een leidraad voor eventuele volgende gesprekken met de verzorger(s).
- Schriftelijke informatie moet goed worden opgeborgen in een afsluitbare kast.
- Informatie die niet (meer) relevant is moet worden vernietigd of aan ouders worden meegegeven.
- Schriftelijke informatie mag niet zonder toestemming van ouders of wettelijke vertegenwoordiger aan derden worden verstuurd. Een uitzondering hierop vormt Veilig thuis.
- Schriftelijke informatie die de instelling van derden ontvangt, moet ook met toestemming van de ouders of wettelijke vertegenwoordiger zijn verstuurd. Als dit niet zo is, is het verstandig de informatie terug te sturen.

Bijlage 12:Meldrecht, meldplicht en zorgplicht

In de Wet op de jeugdzorg (2005) is het **meldrecht** vastgesteld. Dit betekent dat je wettelijk het recht hebt een melding te doen en daarbij ook alle relevante gegevens over te dragen aan Veilig thuis. Het belang van het kind gaat hierbij vóór het belang van de privacy van het gezin.

In de wet op de Jeugdzorg is ook de **meldplicht** opgenomen:

Wanneer een medewerker van een instelling het vermoeden heeft dat een medewerker van dezelfde instelling zich schuldig maakt aan kindermishandeling moet hij dit direct melden bij zijn leidinggevende en de directie. Deze hebben de plicht direct Veilig thuis hiervan in kennis te stellen.

Naast het meldrecht heeft ieder burger in Nederland een **zorgplicht**. Dit houdt in dat je de plicht tot zorgen voor het kind hebt. Aan de ene kant de plicht tot zorgen voor het kind en aan de andere kant de privacywetgeving in de vorm van de Wet bescherming Persoonsgegevens. Dat betekent dat je niet zomaar gegevens zonder toestemming mag geven aan derden.

Dit heet een conflict van belangen. Bij een conflict van belangen weeg je zorgvuldig de belangen die in het geding zijn af.

Dat doe je door het protocol te volgen en door alle stappen die je zet, schriftelijk te vermelden in het dossier. Wanneer je dit doet, kun je voldoen aan de zorgplicht en het meldrecht zonder bijvoorbeeld juridisch te worden vervolgd.

Bijlage 13: Sociale kaart

Landelijke telefoonnummers:

Politie alarmnummer bij noodsituaties (112)
Advies en Meldpunt Kindermishandeling (0900-123 123 0)
Kindertelefoon (0800-0432)
Landelijk Bureau Slachtofferhulp (030-2340116)
Transact (030-2300666)
NIZW Jeugd / Expertisecentrum Kindermishandeling (030-2306564)
Opvoedtelefoon (0900-8212205)

Regio Hilvarenbeek:

- **Veilig thuis Middenbrabant**
Sporlaan 448
5038 CH Tilburg
0800-2000
www.veiligthuismiddenbrabant.nl
- **Bureau Jeugdzorg**
Alleenhoudersstraat 25
5041 LC Tilburg
Tel. 013 - 4620300
www.bureaujeugdzorg.info
- **Algemeen Maatschappelijk Juvans**
Kantoor Hilvarenbeek
Schoolstraat 38, Hilvarenbeek
Tel. 073 - 6444244
- **Consultatiebureau Hilvarenbeek**
Telefoonnummer: 0900 - 4636443
Website:
[Hilvarenbeek | GGD Hart voor Brabant](#)
- **GGD Hart voor Brabant, afdeling Jeugdzorg**
Centraal tel.nr.: 0900 - 4636443
Website:
[GGD Hart voor Brabant](#)
- **Ouderhulp Opvoedadvieslijn**
Website: [Kind en Gezin: Hulp bij Opvoeden](#)
- **Regiopolitie Middenbrabant, team Hilvarenbeek**
Telefoonnummer: 0900 - 8844
- **Raad voor de Kinderbescherming**
Keizersgracht 5
5611 GB Eindhoven
Website: [Home | Raad voor de Kinderbescherming](#)

Bijlage 14 :Verdere informatie

Voor informatie over kindermishandeling kan je terecht bij:

NIZW Jeugd / Expertisecentrum Kindermishandeling

Informatie en beleidsadvisering

Postbus 19152

3501 DD Utrecht

Infolijn: 030-2306564

Fax: 030-2319641

E-mail: kindermishandeling@nizw.nl

Internet: www.kindermishandeling.nl (voor kinderen en jongeren)

www.kindermishandeling.info (voor volwassenen)

Kijk voor informatie over het internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind:

www.kinderrechten.nl

Relevante websites

www.boink.info (belangenvereniging van ouders in de kinderopvang)

www.cjg.nl (Centrum voor Jeugd en Gezin)

www.ggznederland.nl

www.huiselijkgeweld.nl

www.inspectie-kinderopvang-ggd.nl

www.nizwjeugd.nl

www.kindertelefoon.nl

www.meisjesbesnijdenis.nl

www.meldcode.nl

www.movisie.nl (informatie over het vlaggensysteem voor seksueel grensoverschrijdend gedrag van kinderen)

www.samenwerkenvoordejeugd.nl (Centrum voor Jeugd en Gezin)

www.seksueelkindermisbruik.nl

www.seksueelmisdrijf.nl

www.shginfo.nl (steunpunt huiselijk geweld)

www.verwijsindex.nl

www.zat.nl (zorgadviesteam, landelijk steunpunt)